

Nie tak dawno zaprzyjaźnione młode osoby rozpytywały kandydatów na instruktorów, dlaczego trudno stanąć im przed komisją stopni instruktorskich. „Bo w komisji zasiadają nadęci, starzy druhowie” – padła jedna z odpowiedzi. Zdanie to pokazuje, jak dużym stresem bywa dla młodego człowieka spotkanie z taką komisją. Pewnie zna on tylko niektórych jej członków. Jednocześnie nasłuchiwał się już plotek powtarzanych z ust do ust o złośliwej druźnie i strasznym druhu, który „stale się czepia”. W tym kontekście warto zastanowić się więc nad tym, jak powinny być prowadzone spotkania KSI? Jak zadbać o właściwą, przyjazną atmosferę na posiedzeniach? Jak optymalnie pokierować pracą komisji, by chciało stawać przed nią jak najwięcej młodych, ambitnych harcerzy?

PRACA KOMISJI STOPNI INSTRUKTORSKICH

JAK PROWADZIĆ SPOTKANIA KSI

STRONA ORGANIZACYJNA

Hufcowa komisja stopni instruktorskich powinna spotykać się regularnie. Na ogół dzieje się to raz w miesiącu. Terminy spotkań ogłaszane są z odpowiednim wyprzedzeniem. Bywa, że w czerwcu, przed HAL, komisja spotyka się częściej. Spotkania organizowane są w terminach dogodnych dla kandydatów i ich opiekunów, czyli np. nie tylko w tygodniu, ale też w weekend. Komisja może pracować zarówno w całym składzie, jak i w zespołach. Zespół powinien liczyć co najmniej trzy osoby (w jego składzie musi znaleźć się przewodniczący KSI lub jego zastępca). Najpóźniej na tydzień przed planowanym posiedzeniem należy przelać do komisji wniosek o otwarcie i program próby na stopień lub sprawozdanie z realizacji próby. Umożliwi to członkom komisji „odrobienie pracy domowej”, czyli właściwe przygotowanie się do posiedzenia.

wpływ na kształt właściwego posiedzenia KSI. Wcześniejsze przesłanie programu próby umożliwia członkom komisji zapoznanie się z planowanymi zadaniami. Już na tym etapie mogą oni na ręce opiekuna próby zgłaszać swoje pytania, wątpliwości czy sugerować uszczegółowienie zadań. Sprzyja to budowaniu dopracowanych prób. Takie wcześniejsze „przegadanie” próby sprawia, że na samym spotkaniu KSI można już taką próbę praktycznie bezproblemowo otworzyć. Podopieczny na takim posiedzeniu pozytywnie odbiera postawę członków komisji. Jego opinia, która zapewne „pójdzie” w harcerski świat, być może przełamie obawy innych przed przyjściem na spotkanie z KSI.

CZAS NA WŁAŚCIWE SPOTKANIE

W wyznaczony wcześniej dzień KSI spotyka się na swoim posiedzeniu. Procedurę otwarcia bądź zamknięcia próby rozpoczyna od rozmowy z opiekunem. Przedstawia on swoje go podopiecznego, mówi o jego życiu harcerskim i prywatnym. Często po tym wstępie inaczej patrzemy na zadania próby, znikają wątpliwości rodzące się przy wstępnej ich lekturze. Rozmowa taka obliuguje jednocześnie opiekuna do dobrego przygotowania się i wcześniejszego bliższego poznania mocnych i słabych stron swojego podopiecznego. Komisja ma tym samym sposobność

PRZYGOTOWANIE INTERNETOWE

Pod pojęciem „przygotowanie internetowe” rozumieć należy pracę, jaką podejmują członkowie komisji, opiekun i podopieczny, zanim spotkają się na właściwym posiedzeniu komisji. Kontakty przed tym spotkaniem mogą odbywać się w rzeczywistości wirtualnej, telefonicznej lub spotkań „face to face”. Wywierają one ogromny

PRZYPOMINAMY:

**DO POPRZEDNIEGO
NUMERU „CZUWAJ”
DOŁĄCZYLIŚMY
SYSTEM STOPNI
INSTRUKTORSKICH
PO ZMIANACH!**

stymulowania rozwoju opiekuna, podpowiadania mu, jak dobrze formułować i prowadzić próby. W czasie tej rozmowy jest miejsce na wytknięcie niedociągnięć próby, np. źle dobranego zadania czy chaotycznego zapisu próby. Błędy te komisja wskazuje opiekunowi w cztery oczy, gdyż to on odpowiada za zapewnienie właściwego poziomu próby.

Dopiero teraz komisja zaprasza na swoje spotkanie podopiecznego. Ponieważ już wcześniej członkowie komisji zapoznali się z zadaniami próby (lub z jej podsumowaniem), teraz mają czas na dłuższą rozmowę z zainteresowanym. Powinno się ku temu stworzyć odpowiednią atmosferę sprzyjającą szczerym wypowiedziom. Nastroj obradującym poprawi na pewno ciasto domowej roboty, kawa i herbata, a jakiś żart i uśmiech rozładują emocje. Komisja w czasie rozmowy ma okazję zbadać dojrzałość poglądów kandydata, poznać jego zainteresowania i dalsze plany. Oceniamy sposób wysławiania się, odporność na stres czy prezencję. Te cechy budują przecież wizerunek przyszłego instruktora w oczach osób spoza organizacji.

Po rozmowie z zainteresowanym komisja znów pozostaje tylko w towarzystwie jego opiekuna. Teraz członkowie KSI mogą przekazać

opiekunowi swoje sugestie na temat realizacji próby, zobligować go do dopilnowania pracy nad sobą itp. Samo ogłoszenie – jak mniemam pozytywne – decyzji komisji winno mieć uroczysty charakter. Warto zadbać o obrzędową oprawę. Na zamknięciu próby pamiętajmy o jakimś miłym drobiazgu od KSI, np. wypisanej na ozdobnej karteczce „złotej myśli”:

- *Kluczem do szczęścia jest posiadanie marzeń, kluczem do sukcesu jest ich realizacja.* (James Allen)
- *By odnieść sukces, musisz zdecydować, co dokładnie chcesz osiągnąć, a następnie postanowić, że zapłacisz za to odpowiednią cenę.* (Bunker Hunt)
- *Jeśli chcesz coś, czego nie masz, musisz zrobić coś, czego jeszcze nie robiłeś.* (Nikodem Marszałek)
- *Jeśli będziesz myślał tak jak teraz, to będziesz miał to, co masz. Jeżeli zmienisz swoje myślenie, zmienisz to, co masz.* (Nikodem Marszałek)

Wybór „złotych myśli” jest oczywiście ogromny. Warto, by myśl była dopasowana do osoby stającej przed komisją i celnie trafiała w jej aktualne aspiracje i potrzeby.

POSIEDZENIA ROBOCZE

Niekiedy KSI spotykać się może na tzw. posiedzeniach roboczych. Spo-

tkanie takie przebiega tylko w ścisłym gronie komisji. Przedmiotem obrad są próby, których termin realizacji dawno minął. Tu też jest miejsce na debatę nad ewentualnymi zmianami w regulaminie KSI. Komisja rozpatruje ponadto wnioski o zmianę zadań w próbach. Na spotkaniu takim członkowie komisji przygotowują też warsztaty dla opiekunów prób.

STOSUNKI MIĘDZY CZŁONKAMI KSI

Na kształt spotkań KSI ogromny wpływ mają stosunki, jakie panują między jej członkami. Ważne, by były one pełne życzliwości. W spornych kwestiach, przed ewentualnym głosowaniem, warto dyskutować używając rzeczowych argumentów. Po prostu – komisja pracuje o wiele lepiej, jeżeli jej członkowie się lubią i akceptują swoje różne poglądy i doświadczenia harcersko-życiowe.

WNIOSKI KOŃCOWE

Ustaliliśmy już, że pierwsze wrażenie osoby stającej przed obliczem komisji jest bardzo ważne. Od sposobu prowadzenia spotkań KSI zależy w dużej mierze liczba otwieranych w niedalekiej przyszłości prób. Drogi członku komisji! Przed następnym posiedzeniem odrób zadane lekcje – przeanalizuj próbę i dowiedz się jak najwięcej o zainteresowanym. Na spotkanie komisji przyjdź uzbrojony w cierpliwość, dobry uśmiech i dużą dawkę życzliwości. Bądź otwarty na argumenty drugiej strony. Ty też się przecież ciągle uczysz. Współpracuj z opiekunem. Dzięki takiemu zaangażowaniu i poświęconemu czasowi przyczynisz się do ukształtowania dobrego, harcerskiego instruktora.

HM. MARTA BRULIKOWSKA-POLIT
HUFIEC ŁÓDŹ-POLESIE

